

9.1.2026

Kangasniemen kunnan lausuntoluonnos alueellisen matkailuveron valmistelusta

Matkailualalla merkittävä vaikutus Etelä-Savon elinvoimaan ja se on myös maakuntaohjelman yksi keskeinen painopistealue. Myös Kangasniemen kunta haluaa jatkossa panostaa entistä enemmän luonto- ja hyvinvointimatkailun kehittämiseen.

Matkailijaveron avulla kunnat voivat saada lisäresursseja kestävä matkailun kehittämiseen ja infrastruktuurin kehittämiseen. Matkailijavero ei kuitenkaan sovellu kaikille alueille, esimerkiksi pieniin maaseutukuntiin ja syrjäseuduille, joissa matkailualan majoituspalvelut ovat vähäisiä ja elinkeinon kehittäminen alkuvaiheessa. Lisäksi vero voi vaikuttaa kohoavien majoitushintojen kautta negatiivisesti jo muutoinkin rajallisten matkailun majoituspalvelujen kysyntään. Kangasniemen suhtautuu varauksellisesti oman kunnan alueella sovellettavan matkailuveron käyttöönottoon. Kangasniemellä majoitusalan toiminta on pienimuotoista, ja matkailijaverolla voi olla negatiivinen vaikutus paikallisten palvelujen kysyntään.

Sen sijaan matkailijavero voidaan ottaa kokeiluluonteisesti käyttöön esimerkiksi suurempia matkailijavirtoja houkuttelevilla kaupunkialueilla ja tietyissä massaturismin kohteissa. Matkailuvero voi olla erityisen hyödyllinen alueilla, joissa matkailu muodostaa merkittävän osalta paikallistaloudesta. Lisäksi olisi kannatettavaa, että kokeiluvaiheessa matkailijavero voitaisiin kohdentaa esimerkiksi ulkomaisiin matkailijoihin, jolloin verolla ei olisi kielteisiä vaikutuksia kotimaan matkailuun. Tämä lisäisi matkailun vientituloja.

Kangasniemellä työssäkäyntialue on laaja ja kuntaan suuntautuu paljon myös työmatkaliikennettä lähikunnista ja kaupungeista. Näin ollen matkailuveron ulkopuolelle tulisi jättää myös työmatkustuksesta johtuva majoitus, jotta verolla ei olisi kielteisiä vaikutuksia työllisyyteen.

Mikäli matkailijavero otettaisiin käyttöön, se tulisi kohdistaa tasapuolisesti sekä rekisteröityjen että rekisteröitymättömien majoituskohteiden (AirBnB ym.) toimintaan. Esimerkiksi Etelä-Savossa merkittävä osa matkailun yöpymisvuorokausista kohdistuu nimenomaan rekisteröimättömiin majoituskohteisiin.

Majoitusalan yrittäjille matkailijaveron perimisestä ei saisi koitua kuitenkaan kohtuutonta hallinnollista lisätaakkaa, varsinkaan pienille majoitusliikkeille. Veron perinnän kriteerit tulisi määritellä mahdollisimman yksiselitteisesti esim. yöpymisvuorokausien (x % huonehinnasta) osalta siten, että se mahdollistaisi myös läpinäkyvän seurannan majoituskohdekohtaisesti.

Viime kädessä kuntien tulisi itse saada päättää veron käyttöönotosta.